

Bilag til tillægsbet. o. lovf. vedr. afgift af naturgas og bygas

Ad 2: Likviditetstab

Det er rigtigt, som fremført af DFF, at decentrale kraftvarmeværker ikke har mulighed for at få leveret gas afgiftsfrit fra gasselskaberne, selv om gassen anvendes til elfremstilling. De decentrale værker er tvunget til at få afløst afgifterne ved godtgørelsen, hvis de vil have fjernet afgiftsbelastningen.

Staten har ikke nogen likviditetsfordel af, at der alene kan gives godtgørelse. Ved afgift og efterfølgende godtgørelse skal gasselskabet indbetale afgiften, mens kraftvarmeværket får godtgjort afgiften.

Gasselskabet, der måtte fakturere en given gasmængde i januar, skal indbetale afgiften senest den 15. februar. Varmeværket, der skal have afgiften godtgjort, kan få godtgørelse månedsvis. Den tilfakturerede mængde i januar kan godtgøres i februar. Godtgørelsen skal udbetales senest 3 uger efter, at myndighederne har modtaget anmodningen. I praksis er ekspektionstiden dog typisk kortere for kendte virksomheder, hvor myndighederne ikke har grund til at nære mistanke om misbrug.

Der er derfor normalt sammenfald mellem det tidspunkt, hvor gasselskaberne skal indbetale, og det tidspunkt, hvor varmeværket får godtgørelse. Varmeværkernes tab beror derfor på, at gassælgerne åbenbart i visse tilfælde kræver betaling for gassen inklusive gasafgift, før gassælgerne skal afregne afgiften med staten.

Der har været to begrundelser for de nuværende regler. For det første er det mest praktisk med få virksomheder registreret som afgiftsbetalere. Det letter kontrollen og administrationen. Fordelene er dog ikke helt så store i dette tilfælde, da kraftvarmeværkerne alligevel skal kontrolleres m.v. med hensyn til, om de beregner en korrekt godtgørelse. Da kraftvarmeværker ikke har en anderledes betalingsvilje eller

-evne end gasselskaberne, er det administrative argument ikke særlig tungtvejende.

Den anden begrundelse har været, at man ved indførelsen af de grønne afgifter på erhvervene (herunder energiafgiften af gas på 1 øre i 1995/96) ønskede, at omlægningen samlet set skulle være nogenlunde neutral for gasselskaberne. Da de nye skyggeafgiftsmuligheder først opstod efterhånden, som afgifterne på erhverv blev optrappet, fik gasselskaberne lov til at fakturere de fulde endelige afgifter ud og alligevel kun indbetale en del af CO₂-afgiften i 1996 (60 pct.) og 1997 (80 pct.)

Gassælgerens økonomiske fordel heraf afhæng af, hvor meget gas der blev solgt med og uden afgift. For at sikre den ønskede effekt blev det bestemt, at al gas til elfremstilling til decentrale kraftvarmeværker skulle sælges med afgift.

Fra 1. januar 1998 er dette hensyn ikke længere gældende.

Jeg er derfor indstillet på at fremsætte et ændringsforslag, der på dette punkt imødekommer DFF's ønske.

Ad 3: Centrale kraftvarmeværker

Endelig med hensyn til de centrale kraftværker bemærkes, at det er korrekt, at afgiftsændringerne umiddelbart vil medføre en stigning i varmepriserne. Afgiftsstigningerne er dog indrettet således for H.C. Ørsted- og Svane-mølleværket, at de ikke er større end de for 1997 og 1998 allerede besluttede afgiftsstigninger for kul. Det har været vigtigt for regeringen at undgå, at afgiftsfavoriseringen for naturgas steg yderligere. Ligeledes for Skærbækværket, der hidtil har fyret med afgiftspligtige kul, vil der netto ske en afgiftsstigning. Da naturgasafgiften er på 75 pct. af niveauet for kulafgiften, vil det under alle omstændigheder medføre en lavere afgiftsbelastning af varme ved overgang til naturgas.